

Дуже важливо, у дидактичному аспекті, щоб застосування елементів рейтинг-контролю мало інформативний та послідовний характер — студент на першому занятті з предмету повинен отримати від викладача повну інформацію про: кількість КЗ (мінімальну та максимальну), індивідуальні завдання, де можна отримати методичні вказівки до виконання КЗ, порядок їх оцінювання, кількість балів, необхідних для отримання заліку або допуску до іспиту. І саме головне — визначені «правила гри» ні в якому разі не повинні змінюватись протягом визначеного періоду поточного контролю.

Л. Р. Тимофєєва, ст. викл.
кафедри державно-правових дисциплін

ЧИННИКИ РОЗВИТКУ ОСВІТНЬОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Освітня діяльність в Україні пов'язана з діяльнісними чинниками, які відображаються за допомогою таких понять, як «мета», «завдання», «функції», «методи». Акцентування уваги на входженні в Болонський процес, який ґрунтується на шести основних позиціях¹ передбачає забезпечення простору для його самоорганізації, становлення інститутів модернізації системи організації навчального процесу.

Джерелами законодавчого інституту освіти є Конституція України, закони України: «Про освіту», «Про вищу освіту». Зазначені правові норми регулюють сучасні існуючі суспільні відносини. Однак в існуючих умовах розвитку сучасного світу, українська вища освіта визначила для себе стратегічну мету — готуватись до прийняття в Болонську співдружність, розробляючи низку заходів, які забезпечать європейські стандарти навчання.

Однією з центральних є проблема підходу до регулювання суспільних відносин системи освіти з використанням принципів права, які є спільними для держав членів європейського співтовариства. У цьому випадку право повинно здійснити прогностичну роль, випереджаючи розвиток реальних відносин у суспільстві знань.

Особливості правового режиму двох взаємопов'язаних процесів — викладання та навчання засновані на адміністративному в широкому розумінні (імперативному) методі регулювання і відображаються в наявності специфічних правил, регулюючих управління навчальним процесом.

¹ Див.: Павленко А. Ф. До європейського простору вищої освіти // Економіст. — № 17—18, грудень 2003 р.

Концепція загальноєвропейського рівня розвитку вищої освіти в Україні повинна скласти понятійний арсенал з гуманістично-інноваційних позицій, відображаючи закономірності функціонування: викладання та навчання, взаємодію викладача та студентів, достатньо пізнавальну, розвиваючу, професійну, удосконалюючу мотивованість студентів до навчання.

До реалізації експерименту підвищення якості освітніх послуг і конкурентноспроможності фахівців необхідно залучити органи виконавчої влади та місцевого самоврядування, об'єднання громадян, навчальні та культурні заклади, наукові установи, міжвідомчі координаційно-методичні ради з правової освіти населення, видавництва та видавничі організації, засоби масової інформації, доручивши їм реалізувати певні елементи Болонської декларації.

Практика європейського простору містить популярну ідею Європа «різних швидкостей», що стало наслідком збільшення рядів Європейського союзу, в який вступали країни неоднакового рівня економічного розвитку.

Оскільки «різні швидкості» можуть стати правилом функціонування України в європейському просторі, вища державна влада України повинна забезпечити соціальну стабільність суспільства і ефективні механізми входження української держави до європейського співтовариства.

Н. Т. Якубенко, канд. іст. наук, доцент
кафедри політичної історії

МЕТОДИКА «СЕМІНАР — ЛЕКЦІЯ — КОНТРОЛЬ» У ВИКЛАДАННІ ПОЛІТИЧНОЇ ІСТОРІЇ СТУДЕНТАМ-ІНОЗЕМЦЯМ

Умови, що визначають специфіку викладання курсу політичної історії для іноземних студентів достатньо відомі:

- по-перше, недостатня мовна підготовка;
- по-друге, різна, а іноді «полярна» ментальність студентів;
- по-третє, різні рівні та потенціал знань політичної історії.

Врахування сказаного передбачає пошуки адаптованих до цих умов методик викладання курсу.

На нашу думку одним з напрямків удосконалення самостійної роботи і системи контролю знань студентів є методика, яку можна звести до такої схеми:

